

מסורת הש"ס

16 (סוטה נב, ב) כ"ד
 ספירה (ג) י"ג פלוה (ד) כ"ב
 וכו' ע"ס, (ה) כ"ב כחולות
 ונעמי, (ו) ונעמי השבט יחול
 (ז) ונעמי (ח) (י) ונעמי (כ).
 (כ) ונעמי (כ) ונעמי (כ) ונעמי
 ונעמי.

הגהות הגר"א

[א] נ"ב או ח' חסות נמחק
 (וע"י רש"י): [ב] שם
 ונקיט משפט רב. נמחק.
 ור"ב או ח' חסות (וכן נמחק
 רב"ש נגמ' כ"ה ע"פ):

מוסף רש"י

אבר קטן יש באדם.
 נבייה גז, משביעו.
 תשמיש, רעב, נופו ספר
 כח ורעב לעת זקנה,
 מרעירו שבע, כח שלם
 וסוכה נב: ובעלע"י.
 כסביל חסתי ו', שמתחלה
 חסתי, כח, כמו (כחולות
 (ג) וכן את כלל, קרעו
 ולא דמו, אם קרעו לא
 תלאו דם ב"ה ג' ב'.

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קו.

תורה אור

1. בחגגי י' ונסי קרפה
 כליהו ולב"י
2. ויהי לעת הערב ויקם
 דוד מעל משכבו ויהלך
 על גג בית המקדש וירא
 אשה רחוצת מעל הגג
 ותאשף טובת קראה
 מלא: שמואל ב' י"ב
3. וישלח דוד ודרש
 לאשה ויאמר הלוא זאת
 בת שקבע בת אליעזר
 אשת אורייה החתי:
 שמואל ב' י"ב
4. בהצת לבי פקדת
 לילה צרפתו כל המצא
 ומתי כל יעבר פי:
 תהלים י"ג
5. לפענצ לודד כי
 חסיתי איך תאמרו
 לנפשי נודי הרכם
 צפורה: תהלים י"א א
6. קך לבדך חסתי
 ודע בענין עשיתי
 למען תצדק בדרך
 חובת בשפתיה:
 תהלים נ"א
7. כי אני בצלע נכון
 ומכאובי נגדי תמיד:
 תהלים י"ח
8. ובצלעי שמחו ונאמרו
 נאספו עלי נבים ולא
 ידעתי קרעו ולא דמו:
 תהלים י"ח טו
9. ונעמי באנתתי אשתה
 בכל לילה משתי
 בדמעותי ערשי אמס:
 תהלים י"ז
10. ויהי דוד בא עד
 הראש אשר ישתהוה
 שם לאלהים הנה
 לקראתו תשי תארימי
 קרוע כתנתו ואדמה על
 ראשו: שמואל ב' טו
11. הוא עצמו ראשה
 די רחב עב חודו
 ודרעוהו די ספק מעוהו
 ודרכתו די נחש:
 תהלים ב' ב
12. כי יהיה לאיש בן
 סורר ומורה אינו שמע
 בקול אביו ובקול אמו
 ויסור אתו ולא ישמע
 אלידם: דברים כא י"ח
13. שיאותו מי יבין
 מספרות נפתי:
 תהלים י"ג
14. אלה שמות האנשים
 אשר שלח משה לתור
 את הארץ ויקרא משה
 ליהושע בן נון ויהושע:
 במדבר י"ג טו
15. היתהה איש אשר
 בודקו ובגדיו לא
 תשרפה: משלי י"ז כו
16. תחטאני באזוב
 ואנטר תבסני ומשלג
 אלבין: תהלים נ"א ט
17. השיבה לי ששון
 ישעך ורח נרביה
 תשמכני: תהלים נ"א יד
18. ישובו לי ראיך
 ודעי ענתך:
 תהלים קיט עט
19. ותזמינו אשר קולך
 דוד על ישראל ארבעים
 שנה בחברון קולך שבע
 שנים ובירושלם קולך
 שלשים וחילש שנים:
 מלכים א' ב' י"א

בשעת אחרת אשה כל לילה: מטפי. תשמיש המטה ענין סמי
 ומלוח (א"ס ב) קרי ליה: בדמעתי ערשי אמס. שכשעת דמעתי
 אני ממליט את מטמי בתשמיש: יאמרו מלך שמוסי. חסיד
 שמוסי מתחלל צפרהסיא: מוטב
 אעבוד ע"ז. ואחלה את השם אתי
 לבדי ולא יחללו [אותן] כל העם:
 אמר ליה. מושי הארצי לדוד הקב"ה
 לא עבד דינא כלל דינא שמעמיד
 נקב להרנך דלת מאי טעמא נקבת
 יפת מואר דאמו של אשלוט מעכה
 נת מלתי מלך גשור (שמואל ב' ג)
 ותפקה דוד בעלמה דלאן למי
 בעצירה נזה לו דהא נחמי
 (מלכס א טו) רק נדבר אורייה
 החתי: סוסר כוסי. דרכו לפנות
 את סחורמו מעט מעט להעמידה
 על דמים מועטים: שניאוס מי
 יבין. מי יכול להשמר משנגות:
 אמר לו. הקב"ה: שיקא לך.
 מחול לך: נספרות. (מזין) של
 זנע: זדיס. מזיד של צפרהסיא:
 ה"ג אל ימשלו בי דלא ליספשו מן
 רכנך. והיינו אל ימשלו לשון משל
 שלא ידרכו בתשמיש מכמי הדורות
 ואז חסות: שלא יפסד סורמני.
 שמתמוק אזה פרשה מן המקרא
 וישפכה הדבר לעולמים: כל
 הפרשה. שמתנה ככר שעשית אותו
 מטה: על אחס כמה נאכס. שלא
 תעקור: ספסאני נאזוב. מכלל
 שיהי לךך טהרה אזב כמלובע:
 בחברון

אוכל לחמי הגדיל עלי עקב אמר רב יהודה
 אמר רב לעולם אל יביא אדם עצמו לירי
 נסיון שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו
 לירי נסיון ונכשל אמר לפניו רבש"ע מפני
 מה אומרים אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב ואין אומרים אלהי דוד אמר אינהו
 מינסו לי ואת לא מינסית לי אמר לפניו
 רבש"ע בחגגי ונסי שנאמר יבחגגי ה' ונסי
 וגו' אמר מינסנא לך ועבדנא מילתא
 בהרך דליריהו לא הודעתיהו ואילו אנא
 קא מודענא לך דמנסנא לך בדבר ערוה
 מיד יהיה לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו
 וגו' אמר רב יהודה שהפך משכבו של
 לילה למשכבו של יום ונתעלמה ממנו
 הלכה אבר קטן יש באדם משביעו רעב
 ומרעיבו שבע ויתהלך על גג בית המלך
 וירא אשה רחוצת מעל הגג ויאשה טובת
 מראה מאד בת שבע הוה קא חייא רישא
 תותי חלתא אתא שמן אידימי ליה כציפרתא
 פתק ביה גירא פתקה לחלתא איגליה
 וחזייה מיד וישלח דוד וידרוש לאשה
 ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת
 אורייה החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה
 ותבא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת
 מטומאתה ותשב אל ביתה והיינו דכתבי

יבחת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמותי כל יעבר פי אמר איכו זממא נפל כפומיה דמאן דסני לי ולא
 אמר כי הא מילתא דרש רבא מאי דכתיב למנצח לדוד בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור אמר
 דוד לפני הקב"ה רבש"ע מחול לי על אותו עון שלא יאמרו הר שבעם צפור נדדתו דרש רבא מאי דכתיב
 לך לבדך חסתי ורעו בענין עשיתי למען תצדק בדרך חובת בשפתך אמר דוד לפני הקב"ה גליא
 ודיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי הוה כייפינא אלא אימינא דלא לימרו עבדא וזכי למריה דרש רבא
 מאי דכתיב ל' אני בצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד ראויה היתהה בת שבע על אליעם לדוד ממשות
 ימי בראשית א"י אליו במכאוב וכן תנא דבי רבי יהושע ראויה היתהה לדוד בת שבע על
 אליעם אלא שאכלה פנה ודרש רבא מאי דכתיב ובצלעי שמחו ונאספו עלי נבים (ולא ידעתי) קרוע
 ולא דמו אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע גלוי וידוע לפניך שאם היו קורעין בשרי לא היה דמי שותת ולא עוד
 אלא בשעה שהם עוסקין בארבע מיתות ב"ד פוסקין ממשנתן ואומרים לי דוד הבא על אשת איש מיתתו כמה
 אמרתי להם הבא על אשת איש מיתתו בחנק ויש לו חלק לעוה"ב אבל המלכין פני חבירו ברבים אין לו חלק
 לעולם הבא אמר רב יהודה אמר רב אפילו בשעת חלוי של דוד קיים שמנה עשרה עונות שנאמר ויעתי
 באנחתי אשה ככל לילה ממתי ערשי אמס ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד ע"ז
 שנאמר ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים ואין ראש אלא ע"ז שנאמר
 והוא עצמו רישיה די רחב טב והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד
 יאמרו מלך שמתוך יעבוד ע"ז אמר לו מלך שמתוי ירגנו בנו מוטב יעבוד ע"ז ואל יחלל שם
 שמים בפרהסיא אמר מאי טעמא קנסית יפת תואר א"ל יפת תואר רחמנא שרייה א"ל לא דרשת
 סמוכין דסמך ליה כי יהיה לאיש בן סורר ומורה כל הנושא יפת תואר יש לו בן סורר ומורה דרש ר' דוסתאי
 דמן בירי למה דוד דומה לסוחר כותי אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע שגיאיות מי יבין [א"ל] שביקי לך
 ומנסרות נקני שביקי לך גם מזדים חשוק עבדך שביקי לך אל ימשלו בי [א] או איתם דלא לישתעו בי רבנן
 שביקי לך [א] ונקיתי מפשע רב שלא יכתב סרחוני אמר לו א"א ומה י"ד שנמלתי משרי עומד וצווח כמה שנים
 עד שבא יהושע והוספתי לו שנאמר ויקרא משה להושע בן נון יהושע כל הפרשה כולה עאכ"ו ונקיתי
 מפשע רב אמר לפניו רבש"ע מחול לי על אותו עון כולו אמר כבר עתיד שלמה בך לומר בחכמתו והייתה
 איש אש חברו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוינה כן הבא על אשת רעהו לא
 ינקה כל הנוגע בה א"ל כל הכי נמרד ההוא גברא א"ל קבל עלך יסורין קבל עליו אמר רב יהודה אמר רב
 ששה חדשים נצטרע דוד ונסתלקה הימנו שכינה ופירשו ממנו סנהדרין נצטרע דכתיב ותחטאני באזוב ואמרה
 חכבסני ומשלג אלבין נסתלקה הימנו שכינה דכתיב השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני ופירשו ממנו
 סנהדרין דכתיב ישובו לי ראיך וגו' ששה חדשים מנלן דכתיב והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
 בחברון